

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som skall betalas vid permitteringar 1995 samt lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att det stiftas en lag om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som arbetsgivaren skall betala vid permitteringar och att lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras temporärt. Arbetstagarnas och arbetsgivarnas självrisk för de arbetslöshetsdagpenningar som betalas för permitteringstiden höjs. Avgiften skall gälla samtliga privat- och offentligt-rättsliga arbetsgivare. Avgiften skall betalas en gång per arbetstagare för alla begynnande permitteringar på heltid, dock så att arbetsgivarens betalningsskyldighet begränsas till högst det antal personer som arbetsgivaren i medeltal beräknas ha i sin tjänst under året. Avkastningen av avgiften skall användas för att finansiera utgifterna för Centralkassan för arbetslöshetskassorna. Den extra avgiften föreslås vara 1 180 mark per permitterad arbetstagare, vilket motsvarar det tiofaldiga beloppet av grunddagpenningen 1995. Avgiften skall uppbäras för permitteringar som börjar 1995.

Till en arbetstagare som permitteras på

heltid och som har rätt till dagpenning avvägd enligt förtjänsten betalas dagpenning avvägd enligt förtjänsten först sedan han har fått permitteringsdagpenning för sammanlagt 15 dagar. Permitteringsdagpenningen är 70 procent av den permitterades enligt förtjänsten avvägda dagpenning, dock så att den är minst lika stor som full grunddagpenning jämte eventuella barnförhöjningar. Barnförhöjningar skall inte annars betalas i permitteringsdagpenningen. Permitteringsdagpenningen skall inte räknas med i maximibetalningstiderna för arbetslöshetsdagpenning avvägd enligt förtjänsten. De ändringar som gäller permitteringsdagpenningen skall vara interimistiska och gälla året 1995.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1995.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft från ingången av 1995 och gälla till utgången av 1995.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1	2. Ikraftträdande	6
MOTIVERING	3	3. Lagstiftningsordning	6
1. Nuläge och föreslagna ändringar	3	LAGFÖRSLAGEN	7
2. Propositionens ekonomiska verkningar	3	1. Lag om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som skall betalas vid permitteringar 1995	7
DETALJMOTIVERING	4	2. Lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	9
1. Motivering till lagförslagen	4	PARALLELLTEXT	10
1.1. Lag om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som skall betalas vid permitteringar 1995	4	Lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	10
1.2. Lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	5		

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Genom lagen om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som skall betalas vid permitteringar 1994 (1539/93) ökades arbetsgivarnas självrisk genom att en extra arbetslöshetsförsäkringsavgift vid permitteringssituationer infördes. Lagen trädde i kraft vid ingången av 1994 och gäller till utgången av 1994. Enligt lagen är arbetsgivaren skyldig att 1994 betala en extra arbetslöshetsförsäkringsavgift för alla permitteringar på heltid som börjar under den tid lagen är i kraft. Den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften uppgår till tio gånger grunddagpenningens belopp, dvs. för närvarande till 1 160 mark per permitterad arbetstagarare. Den extra avgiften skall dock betals högst enligt det antal personer som arbetsgivaren i medeltal beräknas ha anställda under året.

Skyldigheten att betala extra arbetslöshetsförsäkringsavgift gäller alla arbetsgivare. I lagen ingår inte heller några begränsningar av betalningsskyldigheten på grundval av orsaken till permitteringen.

Genom den lag (1538/93) som trädde i kraft vid ingången av 1994 och som gäller till årets slut ändrades lagen om utkomstskydd för arbetslösa temporärt så att om en person som har rätt till dagpenning avvägd enligt förtjänsten, betalas dagpenning avvägd enligt förtjänsten först sedan han har fått permitteringsdagpenning för sammanlagt 15 dagar. Permitteringsdagpenningen är 70 procent av den permitterades dagpenning avvägd enligt förtjänsten, dock minst lika stor som den fulla grunddagpenningen ökad med eventuella barnförhöjningar.

När riksdagen godkände lagändringarna förutsatte den att regeringen noga ger akt på om ändringarna fungerar och är ändamålsenliga och om meningen är att uppbörden av extra arbetslöshetsförsäkringsavgifter skall fortsätta efter 1994, skall regeringen utgående från erfarenheterna i praktiken föreslå ändringar i dem. Av statsekonomiska skäl samt för att höja arbetsgivarnas permitteringströskel och för att öka arbetstagarnas självriskandel i permitteringssituationer föreslås att de ovannämnda lagarna skall fortsättas 1995.

I vissa situationer i praktiken, t.ex. i samband med semestrar måste företagsverksamheten avbrytas av produktionsorsaker och eko-

nomiska skäl för den tid arbetstagarna åtnjuter semester. Härvid är det oskäligt att arbetsgivaren skulle bli tvungen att betala extra arbetslöshetsförsäkringsavgift för arbetstagare som inte har full semesterrätt och som har permitterats på grund av de andra arbetstagarnas semester. På motsvarande sätt är det oskäligt att en arbetstagarare i samband med semesterpermittering inte skulle få dagpenning avvägd enligt förtjänsten. Av denna orsak föreslås att skyldighet att betala extra arbetslöshetsförsäkringsavgift inte skall föreligga i fråga om semesterpermitteringar och på motsvarande sätt att arbetstagararen skall få arbetslöshetsdagpenning avvägd enligt förtjänsten för en sådan permitteringstid.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Avkastningen av den för 1994 stadgade extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften beräknades bli cirka 120 miljoner mark. Enligt dagens kalkyler uppskattas avkastningen dock till cirka 80 miljoner mark. Avkastningen av avgiften har styrts till Centralkassan för arbetslöshetskassorna, varför den inte har någon direkt inverkan på statens utgifter.

På statens utgifter inverkar däremot permitteringsdagpenningen, vars spareffekt ursprungligen beräknades till 370 miljoner mark. I sparavkastningskalkylerna beaktas också den minskande effekten av lagändringarna på permitteringarna. På basis av statistiken för det första halvåret 1994 har permitteringarna också minskat med över en tredjedel jämfört med motsvarande tid 1993. Permitteringarna har minskat i olika takt inom olika branscher, men t.ex. inom byggnadsbranschen har antalet permitterade minskat mera än i genomsnitt inom alla branscher. Enligt statistiken för det andra kvartalet 1994 var permitteringsdagpenningarnas andel av dagarna med förtjänstskyddsdagpenning mindre än 5 procent och något över 3 procent av de utbetalda dagpenningutgifterna enligt förtjänstskyddet.

Det är svårt att göra pålitliga uppskattningar om den extra arbetslöshetspremiens och permitteringsdagpenningens inverkan på minskningen av permitteringarna, eftersom behovet och användningen av permitteringar påverkas

av många faktorer. Faktorer som uppenbart mest minskar antalet permitteringar är ökningen inom exportindustrin och den lindriga återhämtningen av hemmamarknaden. Å andra sidan tyder enskilda erfarenheter på att den extra arbetslöshetspremie och permitteringsdagpenningen har höjt permitteringströskeln. Man kan utgående från statistiken inte visa att permitteringar skulle regelbundet ha ersatts med uppsägningar eller andra permitteringsformer än heltidspermitteringar.

Om man antar att förslaget om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa skall minska heltidspermitteringarna med en fjärdedel år 1995, kommer utgifterna för förtjänstskyddet inom arbetslöshetskyddet att minska med sammanlagt 300 miljoner mark, varav statens andel är nästan 200 miljoner mark. Arbetsgivarnas andel är nästan 100 och arbets-kassornas ungefär 15 miljoner mark. Intäkten av den extra arbetslöshetspremie skulle sålunda uppgå till ungefär 80 miljoner mark.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lag om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som skall betalas vid permitteringar 1995

1 §. I denna paragraf fastställs skyldigheten att betala extra arbetslöshetsförsäkringsavgift, som skall gälla samtliga arbetsgivare, både privat- och offentligrättsliga. Således skall också statens ämbetsverk och inrättningar, vilka inte annars betalar arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie, betala avgiften vid permitteringar.

Arbetsgivaren skall betala avgiften för varje begynnande permittering, oberoende av den anställdes anställningsförhållande. Den betalas för varje arbetstagare som har permitterats på heltid antingen tills vidare eller för en viss tid, med undantag för sådana delägare i företag som avses i 1 a § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Såsom permittering på heltid betraktas en permittering som i ett avsnitt räcker minst en kalendervecka eller där antalet permitteringsdagar på heltid i en följd är minst fem under en kalendervecka. Avgiften behöver således inte betalas om arbetstagarens arbetstid förkortas till exempel med en eller flera dagar i veckan.

Betalningsskyldigheten begränsas till en gång för varje arbetstagare som arbetsgivaren permitterar. Om samma arbetsgivare senare permitterar samma arbetstagare på nytt behöver avgiften inte betalas flera gånger. Vissa KaPL-branscher, t.ex. byggnadsbranschen, karakteri-

seras dock av en stor omsättning bland arbetstagarna beroende på arbetsobjekten. För att den extra avgiften inte skall bli oskälig inom dessa branscher, föreslås en gräns för maximalbeloppet. Den extra avgiften skall betalas högst enligt det antal personer som arbetsgivaren beräknas ha anställda i medeltal under året. Det genomsnittliga antalet anställda beräknas då utgående från det antal som fås då man dividerar den lönesumma som ligger till grund för försäkringspremie för arbetsgivarens lagstadgade olycksfallsförsäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/48) med medelförtjänsten för samtliga löntagare 1994, enligt vilken förtjänstnivåindex räknas ut. För statsanställda används som jämförelsetal det sammanlagda beloppet av de löner enligt 4 § lagen om förskottsuppbörd (418/59) som ämbetsverket eller inrättningen har betalt 1994.

Enligt paragrafens 2 mom. skall skyldighet att betala extra arbetslöshetsförsäkringsavgift dock inte föreligga för s.k. semesterpermitteringar. Om en anställd inte har förvärvat full semesterrätt och han på grund av arbetsgivarens övriga anställdas samtidiga semestrar är förhindrad att utföra sitt arbete, behöver extra arbetslöshetsförsäkringsavgift inte betalas för permittering som av denna orsak infaller under ovannämnda semestertid. I praktiken blir denna situation aktuell då det ifrågavarande företags produktionsverksamhet avbryts för semestertiden.

2 §. Intäkterna av den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften skall användas för den andel av finansieringen av den dagpenning avvägd

enligt förtjänsten för vilken arbetsgivarna svarar enligt 30 § 1 mom. lagen om arbetslöshetskassor.

3 §. I denna paragraf fastställs beloppet av den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften. Avgiften skall vara 1 180 mark, dvs. 1995 tio gånger beloppet av den fulla grunddagpenningen enligt 22 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

4 §. Uppbörderna av avgiften skall enligt förslaget skötas av försäkringsbolagen, som uppstår arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringsavgift som en tilläggsavgift till premien för den lagstadgade olycksfallsförsäkringen. Avgifterna uppbärs i samband med den egentliga arbetslöshetsförsäkringspremien. Uppbörderna sker i första hand enligt arbetsgivarens anmälan om inledda permitteringar till försäkringsbolaget. Om skyldigheten att göra anmälan stadgas i 5 §. Försäkringsbolagen har tillgång till de uppgifter om arbetsgivarna som behövs för uppbörden och om avgiften uppbärs i samband med arbetslöshetsförsäkringspremien kan man spara in på de administrativa kostnaderna. I fråga om den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften iaktas även annars samma principer som i fråga om den egentliga arbetslöshetsförsäkringspremien. Därmed kan avgiften utökas utan dom eller beslut och för förseningstid skall betalas dröjsmålsränta enligt 33 § lagen om arbetslöshetskassor.

Statskontoret uppbär arbetslöshetsförsäkringsavgiften hos statens affärsverk, på vilka lagen om statens affärsverk (627/87) tillämpas. Enligt förslaget skall statskontoret dessutom uppbära den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften hos statens ämbetsverk och inrättningar, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som ovan föreslås beträffande försäkringsbolagen.

5 §. I denna paragraf stadgas om den permitterande arbetsgivarens skyldighet att anmäla antalet permitteringar till försäkringsbolaget eller statskontoret. Avgiften uppbärs i första hand på basis av arbetsgivarens anmälan. För att göra det möjligt att övervaka att arbetsgivaren iaktar anmälningsskyldigheten, föreslås i paragrafens 2 mom. att arbetslöshetskassorna och folkpensionsanstaltens lokalbyråer till de berörda försäkringsbolagen eller statskontoret måste anmäla de uppgifter som behövs för uppbörden av avgiften. Till de permitterade arbetstagarna betalas arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Arbetslöshetskassorna och folkpensionsanstal-

tens lokalbyråer skall t.ex. i 2 — 3 poster skicka uppgifter om de arbetstagare som under den tid lagen är i kraft första gången i de berörda arbetsgivarens tjänst har ansökt om arbetslöshetsdagpenning eller utbildningsstöd för permitteringstiden. I ansökan om dagpenning skall det uppges vilket arbetsgivarens olycksfallsförsäkringsbolag är.

6 §. Då det gäller redovisningen av avgifterna föreslås att samma förfaranden som för arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringspremie och arbetstagarens arbetslöshetsförsäkringsavgift skall iaktas. Försäkringsbolagen och statskontoret ersätts för sina kostnader för uppbörden och redovisningen av avgifterna av intäkterna av avgiften. Grunderna för ersättningen fastställs genom ett avtal mellan Centralkassan för arbetslöshetskassorna och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund rf samt statskontoret. Om ett sådant avtal inte finns följs social- och hälsovårdsministeriets anvisningar.

7 §. Ändring i den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften kunde enligt förslaget sökas på samma sätt som då det gäller den egentliga arbetslöshetsförsäkringspremien.

8 §. Närmare bestämmelser om tillämpningen av lagen, bl.a. om arbetsgivarnas anmälningsskyldighet och de inrättningar som betalar ut arbetslöshetsdagpenningen samt om grunderna för ersättning av uppbörds- och redovisningskostnaderna meddelas av social- och hälsovårdsministeriet.

9 §. Enligt förslaget skall lagen träda i kraft den 1 januari 1995 och gälla till utgången av 1995. Den skall tillämpas, om permitteringen har börjat sedan lagen har trätt i kraft.

1.2. Lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

2 §. *Förmån som utbetalas i form av utkomstskydd för arbetslösa.* I paragrafen skall utom om grundskyddet och förtjänstskyddet stadgas om utkomstskydd under permitteringstid i form av permitteringsdagpenning.

16 b §. *Rätt till permitteringsdagpenning.* För tiden för permitteringar på heltid, dock inte för en längre tid än 15 dagar, skall enligt förslaget betalas permitteringsdagpenning i stället för förtjänstskydd. Begreppet permittering på heltid skall vara detsamma som ovan konstaterats i samband med den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften. För permitteringsdagpenningen

skall också gälla den i paragrafens 2 mom. stadgade begränsningen beträffande s.k. semesterpermitteringar, som till innehållet motsvarar den ovan konstaterade motsvarande begränsningen i fråga om den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften.

Om en person som enligt 16 § har rätt till dagpenning avvägd enligt förtjänsten permitteras får han rätt till sådan dagpenning först sedan permitteringsdagpenning har betalats till honom för sammanlagt 15 dagar. Denna period på 15 dagar är inte bunden till antalet permitteringsgångar, utan rätten till dagpenning avvägd enligt förtjänsten uppkommer för senare permitteringsperioder, om perioden på 15 dagar har uppfyllts tidigare under lagens giltighetstid. Det är också möjligt att den nämnda perioden om 15 dagar uppfylls genom flera permitteringsgångar.

Permitteringsdagpenningen skall enligt förslaget vara 70 procent av den permitterades enligt 23 § fastställda dagpenning avvägd enligt förtjänsten. Till en permitterad skall dock i permitteringsdagpenning minst betalas ett belopp som motsvarar den fulla grunddagpenningen ökad med eventuella barnförhöjningar.

Eftersom permitteringsdagpenningen inte är en enligt förtjänsten avvägd dagpenning, inräknas de dagar för vilka den utbetalas inte i maximitiden för den enligt förtjänsten avvägd dagpenningen enligt lagens 26 §. På permitteringsdagpenningen tillämpas dock i övrigt vad lagen stadgar om dagpenning avvägd enligt förtjänsten. Därmed är det t.ex. arbetslöshetskassorna som sköter utbetalningen av permitteringsdagpenningen till sina medlemmar.

Ikraftträdande. Enligt förslaget skall lagen träda i kraft den 1 januari 1995 och gälla till utgången av 1995. Den skall tillämpas på personer som har blivit permitterade efter det lagen trätt i kraft.

2. Ikraftträdande

Enligt förslaget skall lagen träda i kraft den 1 januari 1995 och gälla till utgången av 1995.

3. Lagstiftningsordning

Avsikten är att den föreslagna lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa skall tillämpas på förmåner som

hänförs sig till tiden efter lagens ikraftträdande. Grundlagsutskottet har i sin tolkningspraxis ansett att socialbidragen åtnjuter egendoms- skydd enligt 6 § regeringsformen endast till de delar de har förfallit till betalning. Propositionen innebär inte sådana ändringar av villkoren för erhållande av förmåner som skulle kräva att propositionen behandlas i försvårad lagstiftningsordning.

Enligt 66 § 7 mom. riksdagsordningen kan ett lagförslag lämnas vilande om det är fråga om ett förslag till en sådan lag som försvagar det lagstadgade grundläggande utkomstskyddet och om förslaget inte gäller stadgande om skatt eller godkännande av bestämmelser som ingår i ett statsfördrag. Beträffande detta stadgande konstateras i motiveringen till regeringens proposition (RP 234/1991 rd) att med grundläggande utkomstskydd avses endast regelbundna penningutbetalningar till fysiska personer och endast den del av socialskyddet genom vilka man strävar efter att trygga en levnadsstandard som är nödvändig för individens utkomst. I propositionens förteckning över förmånerna inom det grundläggande utkomstskyddet nämns bl.a. grunddagpenningen jämte barnförhöjningar samt grunddelen av dagpenningen avvägd enligt förtjänsten, vilka betalas enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Grundlagsutskottet karakteriserade i sitt betänkande nr 7/1992 rd förteckningen över förmånerna som en minimiförteckning över de förmåner som hör till det grundläggande utkomstskyddet, avsedd att vara så fullständig som möjligt, och godkände därmed uppfattningen att åtminstone de ovan nämnda förmånerna hör till det lagstadgade grundläggande utkomstskyddet.

Lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändrades från ingången av 1994 så att en förutsättning för erhållande av grunddagpenning blev att motsvarande villkor beträffande tid i arbete uppfylls som i fråga om dagpenning avvägd enligt förtjänsten. För grunddagpenningen avskaffades samtidigt behovsprövningen. Stadgandena om grunddagpenningen och dagpenningen avvägd enligt förtjänsten förenligades också så att grunddagpenning betalas tidsmässigt begränsat: enligt 26 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa kan grunddagpenning och dagpenning avvägd enligt förtjänsten sammanlagt betalas för högst 500 dagar under fyra kalenderår i följd. Samtidigt med de ändringar som gällde grunddagpenningen stad-

gades en lag om arbetsmarknadsstöd (1542/93). Om en person till följd av att villkoret om tid i arbete eller på grund av att maximitiden för arbetslöshetsdagpenning fyllets inte har rätt till arbetslöshetsdagpenning börjar han omfattas av arbetsmarknadsstödet. Grundlagsutskottet konstaterade i sitt utlåtande om de nämnda ändringarna av utkomstskyddet för arbetslösa (GrUU 32/1993 rd) att det med hänsyn till det lagstadgade grundskyddet för utkomsten är av vikt hur övergången från ett system till ett annat påverkar grundskyddsförmånens storlek. Då arbetsmarknadsdagpenningen är lika stort som grunddagpenningen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, sådan penningen var före den lagändring som trädde i kraft 1.1.1994, och barnförhöjningar, vilka har betraktats som en grundskyddsförmån, betalas i samband med arbetsmarknadsstödet på samma sätt som i fråga om grunddagpenningen, kan arbetsmarknadsstödet på basis av det ovan konstaterade anses ha blivit jämförbar med den tidigare grunddagpenningen enligt behovsprövning, och trätt i stället för den.

Grundlagsutskottet har i sitt ovan nämnda betänkande konstaterat att utan hinder av det grundläggande utkomstskyddets institutionella karaktär kunde man utan att det ges möjlighet att lämna lagförslaget vilande, till exempel i någon mån justera förutsättningarna för erhållande av en förmån, trots att den omfattas av skyddet, så länge förmånen fortfarande till ett tillräckligt stort belopp betalas till dem för

vilka det som helhet betraktat är nödvändigt med tanke på det grundläggande utkomstskyddet. Med hänvisning till det så kallade förtjänstbundna skyddet konstaterade utskottet: "...att det lagstadgade grundläggande utkomstskyddet utan att skyddets institutionella karaktär i egentlig mening ändras också bör anses omfatta enligt förtjänsten avvägda förmåner, motsvarande de i motiveringen nämnda minimiförmånerna, till den del de tillsammans med minimiförmånen motsvarar en utkomstnivå enligt full folkpension."

Den fulla grunddagpenningen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa är i dag 2 494 mark per månad och barnförhöjningen till exempel i en familj med tre eller flera barn är 44 mark per dag. Enligt förslaget blir permitteringsdagpenningen 70 procent av den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen. I permitteringsdagpenning betalas dock minst ett belopp motsvarande den fulla grunddagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar. I permitteringsdagpenning skall dock betalas minst ett belopp som motsvarar full grunddagpenning jämte eventuella barnförhöjningar. De nu föreslagna ändringarna kan med hänvisning till det ovanstående inte anses beröra det lagstadgade grundläggande utkomstskydd som avses i 66 § 7 mom. riksdagsordningen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om extra arbetslöshetsförsäkringsavgift som skall betalas vid permitteringar 1995

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Utän hinder av vad någon annan lag stadgar är arbetsgivaren skyldig att en gång per arbetstagare som han permitterar på heltid betala extra arbetslöshetsförsäkringsavgift, med undantag för person som avses i 1 a § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Den extra avgiften behöves dock betalas högst enligt det genomsnittliga antal personer som arbetsgivaren beräknas ha i sin tjänst under året. Det

genomsnittliga antalet anställda beräknas så att den lönesumma som enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/48) ligger till grund för arbetsgivarens försäkringspremie divideras med medelförtjänsten för samtliga löntagare. Vid statens ämbetsverk och inrättningar används här som lönesumma de löner som har utbetalts 1994.

Skyldighet att betala extra arbetslöshetsförsäkringsavgift föreligger dock inte, om permit-

teringen av en person har föranletts av avbrott i arbetsgivarens produktionsverksamhet på grund av samma arbetsgivares övriga arbetstagens samtida semestrar.

2 §

Intäkterna av avgiften används för att finansiera utkomstskyddet för arbetslösa enligt 30 § 1 mom. lagen om arbetslöshetskassor (603/84).

3 §

Den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften är 1 180 mark.

4 §

Det försäkringsbolag i vilket arbetsgivaren har sin lagstadgade olycksfallsförsäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring uppbär den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften hos arbetsgivaren på grundvalen av dennes anmälan, i samband med och med samma rättigheter som arbetslöshetsförsäkringspremierna enligt 33 § lagen om arbetslöshetskassor. Hos övriga arbetsgivare uppbärs avgiften av statskontoret med iakttagande i tillämpliga delar av vad som ovan stadgas om försäkringsbolag.

5 §

Den permitterande arbetsgivaren är skyldig att till försäkringsbolaget i fråga eller till statskontoret meddela de uppgifter om sina permitteringar enligt 1 § som behövs för att avgiften skall kunna fastställas.

Den arbetslöshetskassa som för permitteringstiden har utbetalt arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa

eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/90) och folkpensionsanstaltens lokalbyrå skall till försäkringsbolaget eller statskontoret meddela de uppgifter som behövs för att avgiften skall kunna uppbäras.

6 §

Avgifterna redovisas till den i 29 § lagen om arbetslöshetskassor nämnda Centralkassan för arbetslöshetskassorna. De kostnader som systemet med olycksfallsförsäkringar och statskontoret åsamkas av uppbörderna och redovisningen av avgifterna ersätts av intäkterna av avgiften.

7 §

Då det gäller sökande av ändring i den extra arbetslöshetsförsäkringsavgiften iakttas i tillämpliga delar vad lagen om arbetslöshetskassor stadgar om arbetslöshetsförsäkringspremie.

8 §

Närmare bestämmelser om tillämpningen av denna lag meddelas av social- och hälsovårdsministeriet.

9 §

Denna lag träder i kraft den 1995 och gäller till utgången av 1995.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Lagen tillämpas på permitteringar som har börjat under den tid lagen är i kraft.

2.

Lag**om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt 2 § 2 mom. lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa
(602/84) samt
fogas temporärt till lagen en ny 16 a § som följer:

2 §

*Förmån som utbetalas i form av utkomstskydd
för arbetslösa*

Arbetslöshetsdagpenning betalas som grunddagpenning (grundskydd), som dagpenning avvägd enligt förtjänsten (förtjänstskydd) eller som dagpenning för permitteringsdagpenning (permitteringsdagpenning).

16 b §

Rätt till permitteringsdagpenning

Om den som enligt 16 § har rätt till dagpenning avvägd enligt förtjänsten permitteras på heltid, betalas till honom dagpenning avvägd enligt förtjänsten, dock först sedan han har fått permitteringsdagpenning för sammanlagt 15 dagar. Permitteringsdagpenningen är 70 procent av den enligt 23 § fastställda enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, dock så att den är minst lika stor som den fulla grunddag-

penningen enligt 22 § 1 mom. jämte barnförhöjningar enligt 24 §. Vad 24 § annars stadgar gäller inte permitteringsdagpenningen. Vad denna lag i övrigt stadgar om dagpenning avvägd enligt förtjänsten gäller också permitteringsdagpenningen, med undantag för den tidsperiod som nämns i 26 §.

Vad 1 mom. stadgar tillämpas dock inte på permittering, om permitteringen av en person har berott på att arbetsgivarens produktionsverksamhet har avbrutits på grund av samma arbetsgivares övriga arbetstagares samtidiga semestrar.

För att permitteringsdagpenningen skall kunna fastställas är den permitterande arbetsgivaren skyldig att lämna den behöriga arbetslöshetskassan de uppgifter som behövs om sina permitteringar.

Denna lag träder i kraft den 1995
och gäller till utgången av 1995.

Lagen tillämpas på personer som har blivit permitterade efter det lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 21 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

2.

Lag**om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt 2 § 2 mom. lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa
(602/84) samt
fogas temporärt till lagen en ny 16 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

*Förmån som utbetalas i form av utkomstskydd
för arbetslösa*

Arbetslöshetsdagpenning betalas som grunddagpenning (grundskydd), som dagpenning avvägd enligt förtjänsten (förtjänstskydd) eller som dagpenning för permitteringstid (permitteringsdagpenning).

Arbetslöshetsdagpenning betalas som grunddagpenning (grundskydd), som dagpenning avvägd enligt förtjänsten (förtjänstskydd) eller som dagpenning för permitteringstid (permitteringsdagpenning).

16 b §

Rätt till permitteringsdagpenning

Om den som enligt 16 § har rätt till dagpenning avvägd enligt förtjänsten permitteras på heltid, betalas till honom dagpenning avvägd enligt förtjänsten, dock först sedan han har fått permitteringsdagpenning för sammanlagt 15 dagar. Permitteringsdagpenningen är 70 procent av den enligt 23 § fastställda enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, dock så att den är minst lika stor som den fulla grunddagpenningen enligt 22 § 1 mom. jämte barnförhöjningar enligt 24 §. Vad 24 § annars stadgar gäller inte permitteringsdagpenningen. Vad denna lag i övrigt stadgar om dagpenning avvägd enligt förtjänsten gäller också permitteringsdagpenningen, med undantag för den tidsperiod som nämns i 26 §.

Vad 1 mom. stadgar tillämpas dock inte på permittering, om permitteringen av en person har berott på att arbetsgivarens produktionsverksamhet har avbrutits på grund av samma arbetsgivares övriga arbetstagares samtidigt semetrar.

För att permitteringsdagpenningen skall kunna fastställas är den permitterande arbetsgivaren skyldig att lämna den behöriga arbetslöshetskassan

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*san de uppgifter som behövs om sina permitte-
ringar.*

---

*Denna lag träder i kraft den 1995
och gäller till utgången av 1995.*

*Lagen tillämpas på personer som har blivit
permitterade efter det lagen har trätt i kraft.*
